Afskedsord af sjöröfwaren och mördaren Johan Anderszon Flatås före desz afr...

Flatås, Johan Andersson,

1700-1829 73 Nbg Br. 1824

KUNGL BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

1824 ELATAS, J. A.

Afskedsord

af

Sjöröfwaren och Mördaren

Johan Anderßon Flatås

före

deß afrättning den 11 Augusti 1824.

Göthеborg, Tryckt hos L. Torbjörnßon 1824.

Shri Ramana Gita

or

Conversations with Bhagavan

Shri Ramana Gita

or

Conversations with Bhagavan

Sri Ramanasramam, Tiruvannamalai, South India

Jag har efter 28 års ålder låtit förföra mig af syndiga och förföriska sälskaper och mitt onda och falska hjerta, som är den aldrawärsta förförare, hwilkas bedrägliga och illfundiga begär jag har följt uti mina förflutna dagar, och i synnerhet i de 3 sista åren, då jag börjat att framhärda uti en ganska syndig och lastfull lefnad. Jag skred nu steg från steg, från ett ondt till ett wärre, tills jag äntligen nådde höjden och begick ett det aldrarysligaste brott för hwilket jag nu blir afrättad. Jag må wäl beklaga mig med Jacob: Liten och ond har min lefnads tid warit och räcker intet till mina förfäders. O! må det icke heldre heta att jag hafwer lyckat dagen förr än aftonen war kommen. Jag förger icke för att sluta mina dagar genom en för werlden neslig död, eller att lida mitt wälförtjenta straff. Men det swärtar mig hjertligen att lemna min fattiga hustru och fyra minderåriga barn i en sådan sorglig belägenhet och i en så ond

werld, och i saknad af en fader. Jag öfwerlemnar dem åt fadren öfwer allt det fader heter i himmelen och på jorden. Han har lofwat förbrja Enkor och faderlösa barn, och detta är min högsta glädje och tröst. Jag är nöjd Allena höjd Till min Jesus wid hans sida Will jag hjelp förbida. Och jag hoppas jag skall få samma nåd som den botfärdige Röfwaren på korset bredwid sin frälsare. Se Jesus slås wid korsets stam, Med stora hwaßa spikar, Han slagtas som ett menlöst lamb, Hwar droppa blod predikar, Min Jesu kär, Om kärlik din, Som du nu bär Om wälfärd min. Hur skall jag dig bepriſa, Min Jesus som så älskar mig? Hur kan jag wedergälla dig Den nåd du mig täcks wisa. Din död, ditt blod i allan nid Min fiend' skall fördrifwa. Det skaffa skall mig skydd i strid, Mig glad i sorgen göra. Det är mitt rätta strångaspel, min fröjd När annat ej gör smaken nöjd, Ett manna som kan mätta, I törsten springe-källa klar, I ensamhet mitt tal och swar; Alltid är mig blodet detta. Ej är mig döden skadelig, Mig lif i ditt blod gifwes; Om solens hetta slinger mig, Jag i din skugga trifwes. Du förer mig till kraftigt bet, Din söta kärleks ljuſlighet, Förskingrar sorgsna tankar, Och om på denna werldens haf, Mitt skepp will synas gå i qwaf När du mitt trogna ankar, När lefnadstiden ute är. När jag skall hädan träda Så lär ditt blod min pur-

pur bli; Jag will mig den iklåda. Det wara skall min ärekrans, Mitt själa-smycke, ljus och glans, Min prakt, mitt silke sina, Min Bröllopsklädnad, Brudeskrud, Då jag som din trolofwad' Brud, Får wid din sida stina, I himla-glädjen dina. Och nu en uppmaning till Eder, älskade maka och barn! Bedjen att den rättfärdige Guden wille leda eder på den rätta wägen efter Hans eget ord. Söker först efter Guds rike och deß Rättfärdighet så faller Eder allt annat till; han har sielf lofwat det. Sörjer fördenskull icke för hwad I skolen kläda och föda Eder med; Maka! bed Herran att Han gifwer dig nåd och kraft att rätt uppföda dina barn till Himmelens Arfwingar och bed den Nådige Guden att Han wille se i nåder till dig och dina fattiga barn och sielf wara edert förswar och beskärm. Det är Gud bekannt att Enkor och Faderlösa i Werlden merendels lida orätt och förtryck af obetänksamma och obarmhertiga menniskor. Det ser wäl mörkt ut för dina ögon hurú en fattig Enka skall försörja sig och sina små barn, men så wet att Gud är nådig och hielpsam och förmår rikeligen göra öfwer allt det wi bedje och tänka kunna, ty han wet wäl hwad dig göres behof. Du ser Guds hjertelag, Låt dig deraf beweka, Hans munn, hans dyra ord Kan dig ej något neka. Hwad dig omöjligt syns, Det kan hans

Faders hand dig gifwa, Ja och mer än du ens tänka kan. Derföre, huldo maka! glöm icke att bedja den nådige och rättfärdige Guden om allt hwad som göres eder behof. Stigen ingen morgon upp af eder säng utan att nedfalla med dina barn för Herren och bedja om Hans nådiga hielp och wälsignelse. Och når du trött af möda skall skiljas hådan så bed Gud att du glad får sluta dina dagar samt med fröjd och glädje träffa din maka och dina anförwanter hos Gud i himmelen och der få lefwa utan någon skilsmeßa till ewig tid i lust och fröjd för Jesu skull.

Mina kiära barn! jag will gifwa Eder en liten bön att läsa. Såsom I ären utan jordisk fader, så bedjen Gud som är den rätte fadren: Se i nåder till oß fattiga och wärnlöfa barn. War du sielf wår kåre fader, wårt förswar. Wi haswa misiat wår jordiske fader, du har ju sielf lofwat att wara de faderlösas Fader, så haf då nådig omsorg för oß fattiga barn. Herre wår Gud, du wet att werlden är så ond, så beswärlig och mödosam. Ledsaga oß derföre med dina heliga Änglar att wi må wäl kunna wandra genom werlden för Jesu skull; Amen. Kommen ihåg min lilla förmaning och efterfölier icke mina fotspår, utan bedjen Gud att Han bewarar Eder att I ej framhärden i en så lastfull och syndig lefnad, som jag eder fader har gjort. Gif-

wen eder aldrig i onda sällskaper och sitter icke der de bespottare sitta, utan sen till att I lefwen efter alla Guds bud, så att I gören derefter, icke ohelgen sabbaten, eller swärjen, eller misbruken Guds namn, ty Herren skall icke låta honom blifwa ostraffad som Hans namn misbrukar.

Imellertid innesluter jag Eder och mig uti den Nådige Gudens hand och beskydd och fästar mig wid trones ankar och nedkallar öfwer Eder den barmhertige Gudens milderika näd och wälsignelse. Hulda maka! kåre barn! tack för hwar glad minut, tack för hwar brännande tår, som du dinna maka har oskyldigt fält för mig; tack för alla trötta fjät du trampat för min skull, ja, haf tack för hwar suck, hwar saknads tår och förlåt mig all den sorg och smärta, som jag tillfogat dig. Farwäl, älskade maka! Farwäl, älskade barn! Gud ledsage Eder wäl genom denna jämmerdalen in i fröjdesalen! Farwäl alla wänner! farwäl alla owänner, farwäl alla kamrater, farwäl alla kända och okända, fattiga och rika! farwäl hwar Christen wän, hög eller låg! farwäl! farwäl! Wi träffas aldrig mer i tiden Milde Herre Jesus Christus annamma Du min själ och anda uti dina händer. Uti dödsens stund och wå den ytterste domen hör oß milde Herre Gud! Amen! i Jesu wälsignade och wälsignande namn, Amen, Herre Jesu! Amen.